

mellem parterne skal gælde for oprettelsen af de særlige forligsnævn, samt forskrifter om tvistighedernes indbringelse for nævnene og om den procedure, der skal finde anvendelse ved sagernes behandling. Ifølge art. 15, stk. 3, skal nævnet have afsluttet sin virksomhed inden for 6 måneder fra den dato, tvistigheden er blevet indbragt for nævnet. Er der tale om en konflikt, som omfatter såvel spørgsmål, der egner sig til forligsbehandling, som spørgsmål der er egnet til retslig afgørelse, har enhver af parterne i henhold til art. 18 ret til at forlange, at den retslige afgørelse af retsspørgsmålene finder sted før forligsbehandlingen.

Art. 19 i kapitlet om voldgift fastsætter, at de kontraherende parter skal forelægge alle interessekonflikter til voldgiftsbehandling i det omfang, de ikke måtte være blevet bilagt ved forligsbehandling. Efter at der i de følgende artikler er givet forskrifter om voldgiftsrettens oprettelse, bestemmes det i art. 23, at parterne skal indgå en voldgiftsaftale med angivelse af stridens genstand og de regler, som skal finde anvendelse ved sagens behandling. Dersom voldgiftsaftalen ikke fastsætter noget herom, eller en sådan aftale ikke er blevet indgået, skal voldgiftsretten i medfør af art. 26 træffe sin afgørelse efter ret og billighed under iagttagelse af folkerettens almindelige principper og under hensyntagen til de traktatmæssige forpligtelser og de af mellemfolkelige domstole truffene endelige afgørelser, som er bindende for parterne.

Under de almindelige bestemmelser i kap. IV findes i art. 27 en regel om, at konventionsbestemmelserne ikke skal finde anvendelse på tvistigheder

vedrørende forhold, der ligger forud for konventionens ikrafttræden mellem de stridende parter, eller i henseende til spørgsmål, som ifølge folkeretten alene henhører under staternes egen jurisdiktion. Ifølge art. 28, stk. 2, skal konventionen ikke berøre anvendelsen af bestemmelserne i Konventionen til Beskyttelse af Menneskerettigheder og grundlæggende Frihedsrettigheder af 4. november 1950 eller i den dertil knyttede protokol af 20. marts 1952. Artiklerne 32 og 33 omhandler tredjestats stilling i tilfælde, hvor dennes interesser berøres af en verserende sag, og i de følgende artikler gives nærmere regler for, i hvilket omfang de kontraherende stater kan tage forbehold med hensyn til anvendelsen af konventionens bestemmelser. Det bestemmes således i art. 34, at enhver kontraherende part i forbindelse med deponeringen af sit ratifikationsinstrument kan erklære, at den ikke vil være bundet af reglerne i kap. III vedrørende voldgift eller i dette kapitel og kap. II om forligsbehandling. En part vil kun kunne påberåbe sig de af konventionens bestemmelser, hvoraf den selv er bundet. I henhold til art. 38 skal uoverensstemmelser vedrørende konventionens fortolkning eller anvendelse forelægges for den mellemfolkelige domstol. Unafaldelse af at opfylde forpligtelser i henhold til en -d nævnte domstol eller en voldgiftsret truffet afgørelse kan i medfør af art. 39 indbringes for Det europæiske Råds ministerudvalg, der kan anbefale forholdsregler med henblik på at sikre en gennemførelse af afgørelsen. Konventionen kan ifølge art. 40 tidligst opsiges efter 5 års forløb og da kun med 6 måneders varsel.